

РЕШЕНИЕ

№ 747

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 06.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12163** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба от Е. Й. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. А., със съдебен адрес – П., [улица], ет. 2, кант. 9, срещу Министерство на вътрешните работи /МВР/, като се претендира обезщетяване на имуществени вреди в размер на 700 лв. причинени му във връзка с оспорването и отмененото, като незаконосъобразно наказателно постановление № 9174 / 31. 10. 2016 г., законна лихва от сключването на договора за правна защита и съдействие пред 10 състав на СРС, лихва до окончателното плащане на дължимите суми и направените по делото разноски.

С писмен отговор от 27. 12. 2019 г., ответникът прави възражения за недопустимост, евентуално – за неоснователност на иска.

В съдебно заседание, ищецът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния се представител оспорва предявения иск. Поддържа депозирания по делото писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление № 15-4332-009740 / 16. 06. 2015 г. издадено от началник

група към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на Е. Й. Н. е наложена глоба в размер на 1000 лв., на основание разпоредби от Закона за движение по пътищата.

С решение № 9174 от 31. 10. 2016 г., постановено по НАХД № 12728/2015 г. по описа на СРС, е отменено изцяло издаденото наказателното постановление. Решението на СРС не е обжалвано и е влязло в сила.

С настоящата искова молба се претендира обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи направени от ищеца разноски във връзка с обжалването по съдебен ред на издаденото от началник група към отдел ПП-СДВР наказателно постановление. Видно е, че исковата молба, е пълна с фактически грешки, които въпреки двустранно даваните от съда възможности за уточнения и представяне на доказателства за отмененото НП, процесуалния представител на ищеца държеше да се съберат доказателствата служебно от съда. Видно от изисканото НАХД № 12728/2015 г. по описа на СРС, издаденото НП е с № 15-4332-009740 / 16. 06. 2015 г., а не както се твърди в исковата молба № 9174 от 31. 10. 2016 г., което е номера и датата на съдебното решение, но доколкото се претендира присъждане на направените разноски по НАХД № 12728/2015 г. по описа на СРС, съдът намира, че исковата молба следва да се разгледа по същество.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

В конкретния случай, е безспорно, че е налице незаконосъобразно Наказателно постановление, което е отменено по силата на влязло в сила съдебно решение.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 от 2016 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС, при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.

Въпреки това, предявения иск следва да се отхвърли като неоснователен. Същия не е недопустим, тъй като е предявен срещу ответник, който е юридическо лице и съответно може да носи отговорност по реда на ЗОДОВ.

В същото време, така посочения от ищеца ответник – Министерство на вътрешните работи, не е надлежно легитимиран, а ответник би следвало да е Столична дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице, на основание чл. 37, ал. 2 от ЗМВР.

Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу

юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

В конкретния случай наказателното постановление е издадено от служител на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, поради което именно столичната дирекция на вътрешните работи, следваше да е ответник по иска, тъй като е самостоятелно юридическо лице, а не МВР.

Съдът обаче, с оглед диспозитивното начало на процеса, е обвързан от обстоятелствената част на иска и от твърденията заявени от ищеца. Съдът не може служебно да измени заявеното от ищеца и по този начин да направи вместо него изменение на страната срещу която е предявен иска, по реда на чл. 228 от ГПК. След като във връзка с дадените от съда указания, изрично и повторно се сочи с молба от 13. 11. 2019 г., че иска е предявен срещу Министерство на вътрешните работи, а не срещу СДВР, то така предявената искова молба следва да се отхвърли като неоснователна. Изцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 1714 от 7.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8505/2017 г., III отд., относно предявяване на иск срещу МВР, при положение, че незаконосъобразно НП е издадено от служители на съответна областна структура.

От друга страна, съдът беше поставен и в невъзможност да „подскаже“ правилния ответник, съобразно изискванията на чл. 205, ал. 2 от АПК, тъй като към исковата молба ищецът не е приложил копие от издаденото НП, за да се установи служители на кое юридическо лице са издатели на акта.

Въпреки двукратно дадените указания (разпореждания от 29. 10. 2019 г. и от 15. 11. 2019 г.) да се представят доказателствата, които подкрепят иска, включително издаденото НП и съдебното решение, такива не са представени от ищеца, като е посочено да се съберат служебно от съда.

От страна на съда служебно е изискано за послужване НАХД № 12728 / 2015 г. на СРС-10 състав, което е изпратено с писмо от 05. 02. 2020 г. и настоящия състав е запознат с процесното НП, във връзка с оспорването на което се твърдят причинени вреди, едва в проведеното съдебно заседание на 06. 02. 2020 г. От друга страна, не е налице изменение на иска и същия е насочен срещу МВР, което ведомство, както беше посочено по-горе не е надлежен ответник, а такъв е СДВР като самостоятелно юридическо лице и чийто служители са издали незаконосъобразното НП.

Насочването на иска за обезщетение за вреди по ЗОДОВ срещу ненадлежен ответник е въпрос на основателност, а не на допустимост на иска, поради което, когато се претендират вреди от ненадлежен ответник, претенцията се явява неоснователна. В този смисъл Решение № 14012 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3571/2018 г., III отд.

По отношение на претендираните лихви, доколкото вземането за лихви е акцесорно и предвид горепосочените съображения за недължимост на главното задължение, съдът намира и че претенцията за лихви е неоснователна.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.), ще следва ищеца да заплати на ответника, юрисконсултско възнаграждение, каквото искане беше своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ иска на Е. Й. Н., ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на вътрешните работи, с който се претендира обезщетяване на имуществени вреди в размер на 700 лв. причинени му във връзка с оспорването и отмененото, като незаконосъобразно наказателно постановление № 9174 / 31. 10. 2016 г. (всъщност НП № 15-4332-009740 / 16. 06. 2015 г.), законна лихва от сключването на договора за правна защита и съдействие пред 10 състав на СРС, лихва до окончателното плащане на дължимите суми и направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Е. Й. Н. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на вътрешните работи на Република България - [населено място], ул. „6-ти септември“ № 29, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: